

A BIZOTTSÁG HATÁROZATA

(2011. december 7.)

a szervezeteknek a közösségi környezetvédelmi vezetési és hitelesítési rendszerben (EMAS) való önkéntes részvételéről szóló 1221/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet alapján kidolgozott, az európai uniós egyesített szervezeti nyilvántartásba, a harmadik országokban telephellyel rendelkező szervezetek nyilvántartásába és a globális szervezeti nyilvántartásba való felvételre vonatkozó útmutatóról

(az értesítés a C(2011) 8896. számú dokumentummal történt)

(EGT-vonatkozású szöveg)

(2011/832/EU)

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a szervezeteknek a közösségi környezetvédelmi vezetési és hitelesítési rendszerben (EMAS) való önkéntes részvételéről szóló, 2009. november 25-i 1221/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽¹⁾, és különösen annak 3. cikkére, valamint 46. cikkének (4) bekezdésére,

mivel:

- (1) Az 1221/2009/EK rendelet lehetővé teszi az egy vagy több tagállamban vagy harmadik országban telephellyel rendelkező szervezetek részére, hogy nyilvántartásba vegyék őket az EMAS rendszerben.
- (2) A különböző tagállamokban vagy harmadik országokban telephellyel rendelkező társaságoknak és egyéb szervezeteknek kiegészítő információkat és útmutatást kell kapniuk az EMAS rendszerben történő nyilvántartásba vételük lehetőségeiről.

- (3) Az e rendeletben előírt intézkedések összhangban vannak az 1221/2009/EK rendelet 49. cikke alapján létrehozott bizottság véleményével,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

Az 1221/2009/EK rendelet 46. cikkének (4) bekezdése alkalmazásában, valamint a 3. cikkében meghatározott további pontosítások érdekében a Bizottság elfogadja ezt az útmutatót az EMAS rendszerben történő európai uniós egyesített nyilvántartásba, a harmadik országokban telephellyel rendelkező szervezetek nyilvántartásába, illetve a globális szervezeti nyilvántartásba való felvételre vonatkozóan.

2. cikk

Ennek a határozatnak a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, 2011. december 7-én.

a Bizottság részéről

Janez POTOČNIK

a Bizottság tagja

⁽¹⁾ HL L 342., 2009.12.22., 1. o.

MELLÉKLET

Az EMAS (1221/2009/EK rendelet) rendszerben történő európai uniós egyesített szervezeti nyilvántartásba, a harmadik országokban telephellyel rendelkező szervezetek nyilvántartásába, valamint a globális szervezeti nyilvántartásba való felvételre vonatkozó útmutató

1. BEVEZETÉS

E dokumentum célja útmutatással szolgálni arra vonatkozóan, hogyan működik az európai környezetvédelmi vezetési és hitelesítési rendszer (European Eco-management and Audit Scheme, EMAS) a több tagállamban és/vagy harmadik országban leányvállalattal és telephellyel működő szervezetek esetében, illetve specifikus iránymutatást adni azon tagállamoknak, hitelesítőknak és szervezeteknek, amelyek ezt a nyilvántartásba vétel céljából felhasználhatják. Az útmutató az EMAS rendelet⁽¹⁾ 46. cikke (4) bekezdésében foglaltak eredményeként jött létre, amely kimondja, hogy „A Bizottság az illetékes testületek fórumával együttműködve útmutatót dolgoz ki a Közösségen kívüli szervezetek nyilvántartásba vételére vonatkozóan”, valamint a 16. cikk (3) bekezdése alapján, amely szerint „Az illetékes testületek fóruma útmutatót dolgoz ki a Közösségen belüli és kívüli szervezetek e rendelet szerinti nyilvántartásba vételével kapcsolatos eljárások egységességének a biztosítása céljából, beleértve a nyilvántartás megújítását, felfüggesztését és a szervezet nyilvántartásból való törlését is”.

Az 1993-ban bevezetett EMAS rendszer eredetileg az ipari és termelő szektorban működő szervezetek egyes telephelyeire terjedt ki. A rendszer 2001-ben történt első felülvizsgálatát követően az EMAS II az összes olyan szervezet előtt megnyílt, amely több (az EU és az EGT valamelyik tagállamában található) telephellyel rendelkezik. Az EMAS III további nyitása eredményeként a rendszer jelenleg mind az EU-n belüli, mind az azon kívüli szervezetek esetében alkalmazható.

Az EMAS harmadik országok számára való megnyitásának köszönhetően valamennyi szektor szervezetei magas környezeti teljesítményt érhetnek el, amelyet a Közösség érdekelt felei nyilvánosan elismerhetnek.

A tagállamok szabadon eldönthetik, hogy saját nemzeti illetékes testületük/testületeik biztosítja-e/biztosítják-e a harmadik országokban telephellyel rendelkező szervezetek nyilvántartásba vételét az EMAS rendelet 11. cikke (1) bekezdésének megfelelően.

Nyilvántartásba vétel

Az EU-n belül több telephellyel rendelkező szervezetek és a harmadik országokban telephellyel rendelkező szervezetek nyilvántartásba vétele közötti kapcsolat miatt a valóságban számos különböző helyzet fordulhat elő. Ez a dokumentum általános útmutatással szolgál az olyan esetekre vonatkozóan, amelyekkel az illetékes testületek, a környezetvédelmi hitelesítők és az EMAS rendszerbe történő nyilvántartásba vételt kérelmező szervezetek szembesülhetnek. Az alábbi három speciális eset elemzésére kerül sor:

- 1. eset: egynél több tagállamban telephellyel rendelkező szervezet nyilvántartásba vétele (**európai uniós egyesített nyilvántartásba vétel**),
- 2. eset: harmadik országban telephelyekkel rendelkező szervezet egyetlen vagy egyesített nyilvántartásba vétele (**harmadik országokban telephellyel rendelkező szervezetek nyilvántartásba vétele**), valamint
- 3. eset: a tagállamokban és harmadik országokban egyaránt telephellyel rendelkező szervezet nyilvántartásba vétele (**globális szervezeti nyilvántartásba vétel**).

A szervezet mindhárom eljárás esetében kérheti, hogy valamennyi, illetve egy meghatározott számú telephelyét egyetlen egyesített eljárással vegyék nyilvántartásba. A nyilvántartásba veendő telephelyek kiválasztásáról a kérelmező szervezet dönt.

Megjegyzés:

az útmutató nem tárgyalja az EU-n belüli nemzeti egyesített nyilvántartásba vétel egyszerű esetét.

Az útmutató az alábbiakhoz hasonló problémákat tárgyalja:

- az illetékes testület meghatározása,
- az EU-n kívül működő környezetvédelmi hitelesítők akkreditálása vagy engedélyezése,
- az említett eljárások összehangolása a tagállamok között,
- a jogszabályok betartása a harmadik országokban,
- az egyesített nyilvántartás megújítása, törlése és felfüggesztése.

⁽¹⁾ 1221/2009/EK rendelet.

A három helyzetben támasztott követelmények gyakran hasonlóak; ennek ellenére a szöveg könnyebb követhetősége érdekében a lehető legkevesebb alkalommal használtunk kereszthivatkozásokat a fejezetek között, éppen ezért előfordulhatnak ismétlődések.

Az EMAS hitelessége érdekében fontos, hogy a rendeletet hasonló módon alkalmazzák mind az EU-n belül, mind azon kívül. Ennek érdekében figyelembe kell venni az EMAS rendelet egyes sajátos elemeinek (pl. a jogszabályok betartása) végrehajtásában tapasztalható eltéréseket és nehézségeket. A harmadik országokban telephellyel rendelkező szervezetek nyilvántartásba vételét megengedő tagállamok illetékes testületeinek különleges eljárásokat kell elfogadniuk annak biztosítása érdekében, hogy az EMAS rendelet alapján egyenértékű rendszer jön létre mind az EU-n belül, mind azon kívül. A tagállamok és a harmadik országok közötti történelmi, gazdasági és kulturális kapcsolatok elősegíthetik a harmadik országok szervezeteinek EMAS nyilvántartásba vételét, illetve a globális EMAS rendszer végrehajtását, és világszerte megkönnyíthetik az EMAS rendszer bevezetését.

2. TERMINOLÓGIA

Az útmutató alkalmazásában az alábbi fogalom meghatározásokat használjuk:

székhely: egy több telephellyel rendelkező szervezet legfelső szintjén működő irányítási testület, amely a szervezet legfontosabb funkcióit ellenőrzi és hangolja össze, így például a stratégiai tervezést, a kommunikációt, az adófizetést, a jogi ügyeket, a marketinget, a pénzügyeket és egyéb ügyeket;

vezetőségi központ: a több telephellyel rendelkező szervezet székhelyétől eltérő telephelye, amelyet kifejezetten az EMAS rendelet szerinti nyilvántartás céljából jelöltek ki, és amely a környezetvédelmi vezetési rendszer ellenőrzését és összehangolását biztosítja;

vezető illetékes testület: az európai uniós egyesített nyilvántartásba vételért, a harmadik országokban telephellyel rendelkező szervezetek nyilvántartásba vételéért, illetve a globális szervezeti nyilvántartásba vételért felelős illetékes testület.

Megjegyzés:

a (vezető) illetékes testület meghatározásával az EMAS rendelet 3. cikkének (3) bekezdése foglalkozik.

A vezető illetékes testület meghatározása a fentiekben leírt esetektől függően eltérően történhet, így:

— az első esetben (európai uniós egyesített nyilvántartásba vétel) a vezető illetékes testület a kérelmező szervezet székhelye vagy irányító központja szerinti tagállam illetékes testülete;

— a harmadik országokban telephellyel rendelkező szervezetek nyilvántartásba vétele, illetve a globális szervezeti nyilvántartásba vétel esetén az illetékes testület azon tagállam illetékes testülete, amely a harmadik országokban telephellyel rendelkező szervezetek nyilvántartásba vételét biztosítja, és amelyben a hitelesítőt akkreditálták. Más szóval, egyrészt a tagállamnak biztosítania kell a harmadik országokban telephellyel rendelkező szervezetek nyilvántartásba vételét, másrészt pedig olyan hitelesítőknak is rendelkezésre kell állniuk, amelyek azokban a harmadik országokban való hitelesítésre nézve akkreditációval vagy engedéllyel rendelkeznek, amelyekben a nyilvántartásba vételi eljárásban érintett telephelyek találhatóak.

3. EURÓPAI UNIÓS EGYESÍTETT NYILVÁNTARTÁSBA VÉTEL – TÖBB TAGÁLLAMBAN TELEPHELYEL RENDELKEZŐ SZERVEZETEK NYILVÁNTARTÁSBA VÉTELE

3.1. Alkalmazandó jogszabályok, a jogszabályok betartása a tagállamokban

3.1.1. A szervezeteknek minden esetben meg kell felelniük az EMAS-ban nyilvántartásba vételre kerülő telephelyekre alkalmazható európai uniós és nemzeti jogi előírásoknak.

3.1.2. Az EMAS rendelet IV. melléklete B. részének g) pontja értelmében a szervezetek környezetvédelmi nyilatkozatának tartalmaznia kell a környezettel kapcsolatos hatályos jogi előírásokra történő hivatkozást.

3.1.3. Az EMAS rendelet 4. cikkének (4) bekezdésében említett „jogszabályok betartására vonatkozó tárgyi vagy írásos bizonyíték” szolgáltatása érdekében a szervezet az illetékes végrehajtó hatóságok azon nyilatkozatait is benyújthatja, amelyek szerint semmi nem utal arra, hogy a szervezet ne teljesítene a jogszabályokat és/vagy hogy a társaság nem érintett végrehajtási eljárásokban, perekben vagy panaszrendezési eljárásokban. A hitelesítőknak – a hitelesítési eljárás részeként – ellenőrizniük kell a szervezet esetében előírt környezetvédelmi engedélyeket vagy bármilyen más jellegű bizonyítékokat a telephely szerinti tagállamban működő jogi rendszerrel összhangban.

3.2. Az illetékes testületek feladatai

3.2.1. Az európai uniós egyesített nyilvántartásba vétel esetén a vezető illetékes testület meghatározásában döntő tényező a szervezet székhelyének vagy irányító központjának helye (ebben a sorrendben).

3.2.2. Az **európai uniós egyesített nyilvántartásba vétel** esetén a vezető illetékes testület együttműködik az összes olyan tagállam illetékes testületével, ahol az egyesített nyilvántartásba vételben érintett telephelyek találhatóak.

3.2.3. A vezető illetékes testület felel a nyilvántartásba vételért, és összehangolja az eljárást más vonatkozó illetékes testületekkel.

A vezető illetékes hatóság nem veheti nyilvántartásba, nem függesztheti fel, törölheti vagy újíthatja meg egy szervezet nyilvántartását, ha a nyilvántartásba kerülő szervezet telephelyei szerinti valamely tagállam illetékes testülete nem ért egyet a nyilvántartásba vétellel, felfüggesztéssel, törléssel vagy megújítással (lásd az útmutató 3.4. és 3.6. pontjait). A 3.4.6. pontban foglaltaknak megfelelően a vezető illetékes testület úgy is határozhat, hogy az egyesített nyilvántartásba vételi eljárást szűkebb hatállyal végzi el (pl. a vitatott telephely nélkül).

3.2.4. Az illetékes testületeknek össze kell hangolniuk tevékenységüket a tagállamaik akkreditáló vagy engedélyező testületeivel annak érdekében, hogy mind az illetékes testület, mind az akkreditáló vagy engedélyező testület összehangolt módon elláthassa feladatait.

3.2.5. Az általános elveket és az illetékes testületek közötti speciális koordinációs folyamatokat az illetékes testületek fóruma dolgozza ki, és hagyja jóvá az útmutató jóváhagyásától számított hat hónapon belül. Ezután ezeket jóváhagyás céljából be kell nyújtani az EMAS rendelet 48. cikke (2) bekezdésében, illetve 49. cikke (3) bekezdésében említett ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban.

3.2.6. Az illetékes testületek fóruma szabványosított űrlapokat dolgoz ki az Európai Unió valamennyi hivatalos nyelvén a fentiekben említett „koordinációs folyamatok” bevezetése érdekében. A hatékony kommunikáció, illetve a nyelvi nehézségekből eredő félreértések minimalizálása érdekében a szabványosított űrlapoknak főleg jelölőnyezetekből kell állniuk, és csak rendkívül csekély számú, tetszőleges szöveges „megjegyzésnek” szánt mezőt szabad tartalmazniuk. Az ilyen jellegű kommunikáció írásos bizonyítékát (hagyományos levél, e-mail vagy fax formájában) az illetékes testületek közötti viták esetére meg kell őrizni.

A fentiekben említett űrlapoknak – frissíthető melléklet formájában – tartalmazniuk kell az egyes tagállamokban alkalmazható díjak jegyzékét.

3.3. Az akkreditált vagy engedélyezett környezetvédelmi hitelesítők feladatai

3.3.1. Az EMAS környezetvédelmi hitelesítőkre, akkreditálásukra vagy engedélyezésükre, illetve a hitelesítési folyamatra alkalmazható általános szabályokat az EMAS rendelet V. és VI. fejezete állapítja meg.

3.3.2. A környezetvédelmi vezetési rendszer hitelesítését, valamint az EMAS környezetvédelmi nyilatkozat érvényesítését olyan EMAS környezetvédelmi hitelesítőnek kell elvégeznie, aki a NACE-vel összhangban a vonatkozó hatáskörben akkreditálással vagy engedéllyel rendelkezik (¹).

3.3.3. Több telephellyel és tevékenységgel rendelkező szervezet nyilvántartásba vétele esetén a hitelesítő(k) akkreditálásának ki kell terjednie a szervezet valamennyi telephelyének és tevékenységének NACE-kódjára. Ha a hitelesítő nem rendelkezik akkreditálással vagy engedéllyel az összes vonatkozó NACE-kódra, adott esetben eseti együttműködés alapján más akkreditált környezetvédelmi hitelesítőket is be kell vonni. A nyilvántartásba vételt kérelmező szervezet maga dönti el, hogy több akkreditált hitelesítőt kíván-e bevonni a folyamatba, figyelembe véve az EMAS rendelet 4. cikkét. Az olyan okoktól eltekintve, mint például a vonatkozó NACE-kódokra akkreditálással rendelkező hitelesítők hiánya, a szervezetek más okokból kifolyólag is igénybe vehetnek több hitelesítőt (pl. helyi tapasztalat, nyelvismeret, illetve az EMAS rendszerben történő hitelesítésnek egyéb előírások szerinti tanúsítással való kombinálása). Valamennyi közreműködő hitelesítőnek alá kell írnia az EMAS rendelet 25. cikke (9) bekezdésében említett nyilatkozatot, valamint az EMAS környezetvédelmi nyilatkozatot. A közreműködő hitelesítők mindegyike felelősséggel tartozik a hitelesítés azon részéért/részeiért, amely(ek) saját szakterületéhez kötődik/kötődnek (és leginkább kapcsolódik/kapcsolódnak a NACE-kódokhoz). Az a gyakorlat, miszerint valamennyi hitelesítőnek ugyanazt a nyilatkozatot kell aláírnia, lehetővé teszi a vezető illetékes testület számára, hogy az összes közreműködő hitelesítőt azonosítsa. Következésképpen a vezető illetékes testület a közreműködő illetékes testületeken (akiknek viszont össze kell hangolniuk tevékenységüket az akkreditáló vagy engedélyező testületekkel) keresztül ellenőrizheti, hogy az összes résztvevő hitelesítő teljesítette-e az EMAS rendelet 23. cikke (2) bekezdésében előírt előzetes bejelentési kötelezettségét. Továbbá a vezető illetékes testület ellenőrizheti, hogy a közreműködő hitelesítők NACE-kódjai lefedik-e a szóban forgó szervezet kódjait.

3.3.4. A tagállamok egyikében akkreditált vagy engedéllyel rendelkező hitelesítők a többi tagállamban is működhetnek. A hitelesítőknél tevékenységük megkezdése előtt legalább négy héttel értesítést kell küldeniük azon tagállam(ok) akkreditáló vagy engedélyező testületének, amely(ek)ben működni kívánnak.

(¹) A gazdasági tevékenységek statisztikai osztályozása NACE Rev. 2. rendszerének létrehozásáról és a 3037/90/EKG tanácsi rendelet, valamint egyes meghatározott statisztikai területekre vonatkozó EK-rendeletek módosításáról szóló, 2006. december 20-i 1893/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletben foglaltak alapján (HL L 393., 2006.12.30., 1.o.).

- 3.3.5. Probléma vagy kedvezőtlen eredmény esetén a tagállamban működő hitelesítő(ke)t felügyelő akkreditáló vagy engedélyező testületnek felügyeleti jelentést kell küldenie az adott tagállam illetékes testületének. Ezután a szóban forgó illetékes testületnek a felügyeleti jelentést továbbítania kell az európai uniós egyesített nyilvántartásba vételért felelős vezető illetékes testülethez.
- 3.3.6. Ha a hitelesítő az első nyilvántartásba vétel alkalmával végzett hitelesítéskor a követelmények be nem tartását tárja fel, nem írhatja alá az EMAS rendelet 25. cikke (9) bekezdésében említett nyilatkozatot, valamint az EMAS környezetvédelmi nyilatkozatot.
- 3.3.7. Ha a hitelesítő a nyilvántartás érvényességi ideje alatt vagy annak megújításakor a követelmények be nem tartását tárja fel, jelentést tehet a (vezető) illetékes testületnek, miszerint a szóban forgó szervezet már nem tesz eleget az EMAS rendszer követelményeinek. Az EMAS nyilvántartás megújításakor a hitelesítő csak abban az esetben írhatja alá az EMAS rendelet 25. cikke (9) bekezdésében említett nyilatkozatot, valamint a frissített EMAS környezetvédelmi nyilatkozatot, ha a szervezet bebizonyítja, hogy intézkedéseket hozott (pl. a végrehajtó hatóságokkal együtt) a jogszabályok betartásának helyreállítása céljából. Ha a szervezet nem tesz meg minden intézkedést a jogszabályok betartása problémájának megoldása érdekében, a hitelesítő nem érvényesítheti a frissített nyilatkozatot, és nem írhatja alá az említett nyilatkozatot, valamint az EMAS környezetvédelmi nyilatkozatot. Más szóval az EMAS környezetvédelmi hitelesítő csak a követelmények teljes betartása esetén írhatja alá a nyilatkozatot, illetve érvényesítheti az EMAS környezetvédelmi nyilatkozatot.

3.4. A nyilvántartásba vételi eljárás

- 3.4.1. A nyilvántartásba vételi eljárásra alkalmazható általános szabályokat az EMAS rendelet II., III. és IV. fejezete tartalmazza.
- 3.4.2. A szervezetnek az eljárás korai szakaszában kapcsolatba kell lépnie a hitelesítővel/hitelesítőekkel és a vezető illetékes testülettel a nyilvántartásba vételhez szükséges dokumentumokkal kapcsolatos nyelvi problémák tisztázása érdekében, szem előtt tartva az EMAS rendelet 5. cikke (3) bekezdését és IV. mellékletének D. részét.
- 3.4.3. A vezető illetékes testületnek ellenőriznie kell a kérelemben foglalt adatokat, és ezeket ismertetnie kell a többi közreműködő illetékes testülettel. Ez azt jelenti, hogy az érintett illetékes testületek tájékoztatják a vezető illetékes testületet az érintett nemzeti telephelyek adatainak érvényességéről.
- 3.4.4. Az érintett illetékes testületek az akkreditáló vagy engedélyező testületeken keresztül ellenőrzik saját tagállamaik számára, hogy a nyilvántartásba vételi eljárásban közreműködő hitelesítő(k) a nyilvántartásba vételi folyamat által érintett összes NACE-kód esetében rendelkezik-e (rendelkeznek-e) akkreditálással vagy engedéllyel. Ennek részeként az illetékes testület ellenőrzi, hogy a hitelesítő(k) megfelelő módon és időben (egy tagállamban minden hitelesítés előtt legalább négy héttel) értesítést küldtek az EMAS rendelet 24. cikke (1) bekezdésével összhangban. Következésképpen az illetékes testület köteles a tagállama akkreditáló vagy engedélyező testületével közölni, legalább egy egyszerű üzenet formájában, hogy más tagállam hitelesítői által végzett hitelesítés/hitelesítési tevékenység alapján léteznek nyilvántartásba vételre kerülő telephelyek. Ha az akkreditáló vagy engedélyező testület nem hagyta jóvá a hitelesítő szakmai alkalmasságát, az akkreditáló vagy engedélyező testület arra kötelezheti a hitelesítőt, hogy tartsa be a vonatkozó követelményeket, vagy tájékoztatja az illetékes testületet a problémáról. E minimális kommunikáció hiánya az illetékes testületek és az akkreditáló vagy engedélyező testületek között, illetve az illetékes testületek és a vezető illetékes testület között veszélyeztetheti a felügyeleti tevékenységeket.
- 3.4.5. A nyilvántartásba vételi eljárásban közreműködő illetékes testületek a nemzeti eljárásokat alkalmazzák annak ellenőrzése céljából, hogy a tagállamukban található telephelyek eleget tesznek-e az EMAS rendeletnek. Döntésükről (nyilvántartásba vehető/nem vehető nyilvántartásba) tájékoztatniuk kell a vezető illetékes testületet. Negatív döntés esetén az illetékes testület egy nyilatkozat formájában tájékoztatja a vezető illetékes testületet ennek indoklásáról. Mivel ez a nyilatkozat kötelező erejű, a vezető illetékes testület vagy úgy dönt, hogy a rendeletben foglalt követelmények teljesítéséig felfüggeszti az egyesített nyilvántartásba vételi eljárást (mely esetben egyetlen telephely sem kerül EMAS nyilvántartásba), vagy tájékoztatja a szervezetet, hogy az egyesített nyilvántartásba vételi eljárást a vitatott telephely nélkül folytathatja.
- 3.4.6. A nyilvántartásba vétellel kapcsolatos döntés után a vezető illetékes testület tájékoztatja az érintett nemzeti illetékes testületeket, amelyek viszont tájékoztatják a megfelelő végrehajtó hatóságokat.

Megjegyzés:

Az Európai Bizottság arra ösztönzi az illetékes testületeket, hogy cseréljék ki kapcsolattartási adataikat a megfelelő végrehajtó hatóságokra nézve a közöttük zajló adatcsere elősegítése érdekében arra az esetre, ha a végrehajtó hatóság nem értesült volna a követelmények be nem tartásáról.

- 3.4.7. A jogszabályok nemzeti szinten való betartásának ellenőrzését a hitelesítési eljárás során a nemzeti végrehajtó hatóságok és a hitelesítők biztosítják. Ha az említett hatóságok a jogszabályok be nem tartását tárják fel, tájékoztatniuk kell az illetékes testületet, amely a viszont tájékoztatja a vezető illetékes testületet.

- 3.4.8. Ha azon tagállam illetékes testülete, amelyben a szervezet egyik telephelye a szóban forgó egyesített nyilvántartásba vételt kérelmezte, az alkalmazható jogi előírások megszegésére utaló bizonyítékot, panaszokat vagy egyéb vonatkozó adatot talál, a nyilvántartásba vétellel, megújítással, felfüggesztéssel és törléssel kapcsolatos követelmények betartása érdekében haladéktalanul felügleleti jelentést küld a vezető illetékes testületnek, amelyben felvázolja a problémát.
- 3.4.9. Néhány tagállam köteles a nemzeti jogszabályokkal összhangban díjakat felszámolni. Következésképpen a vezető illetékes testület nincs abban a helyzetben, hogy a többi tagállam jogszabályaival összhangban megállapított díjakkal kapcsolatban döntsön. A díjakkal kapcsolatban a vezető illetékes testület feladata csupán annyi, hogy tájékoztassa a nyilvántartásba vételi eljárásban résztvevő nemzeti illetékes testületeket a teljes fizetendő összegről, illetve az egyes díjakról. A vezető illetékes testületnek továbbá tájékoztatnia kell a szervezetet arról, hogy az illetékes testületek közvetlenül a kérelmező szervezet megfelelő nemzeti telephelyeinek számolják fel az egyesített nyilvántartásba vételi eljárásban érintett nemzeti telephelyek nyilvántartásba vételével kapcsolatban felmerülő díjakat.

Az összes érintett illetékes testületnek tájékoztatnia kell a vezető illetékes testületet arról, hogy a díjak befizetésére a nyilvántartásba vétel előtt sor került az EMAS rendelet 5. cikke (2) bekezdésének d) pontja előírásainak megfelelően.

Megjegyzés:

Az Európai Bizottság nyomatékosan arra ösztönzi a tagállamokat, hogy vizsgálják meg az egyesített nyilvántartásba vétellel kapcsolatban a szervezetek által fizetendő díjak csökkentésének lehetőségét. Az egyesített nyilvántartásba vétel esetében a vezető illetékes testület adminisztratív költségei hasonlóak az egyszerű nyilvántartásba vétel során felmerülőkhöz, míg az érintett illetékes testületek kisebb mértékben működnek közre, és így költségeik is alacsonyabbak. Az alacsonyabb költségek növelik az EMAS rendszer és az egyesített nyilvántartásba vétel vonzerejét.

- 3.4.10. Az illetékes testületeknek közvetlenül a kérelmező szervezet megfelelő nemzeti telephelyeinek kell felszámolniuk az egyesített nyilvántartásba vételi eljárásban érintett nemzeti telephelyek nyilvántartásba vételével kapcsolatban felmerülő díjakat.

3.5. A már nyilvántartásba vett szervezetek

- 3.5.1. Ha egy már nyilvántartásba vett szervezet az európai uniós egyesített nyilvántartásba vétel mellett dönt, a vezető illetékes testület – a szervezet kérésére – kiterjesztheti a meglévő nyilvántartás hatályát, és így megőrizheti a nemzeti nyilvántartásban már meglévő számot. A nyilvántartásba vételt az új nyilvántartásba vételi számmal együtt be kell jegyezni a nemzeti nyilvántartásba. Ebben az esetben az olyan tagállamok érintett illetékes testületeinek, ahol a szervezet már nyilvántartásba vett a telephelyeit, biztosítaniuk kell, hogy a meglévő nyilvántartások a megfelelő nyilvántartásban is bejegyzésre kerüljenek az új számmal.

3.6. A nyilvántartás törlése, felfüggesztése

- 3.6.1. Erre a speciális eljárásra az EMAS rendelet a felfüggesztésre és törlésre vonatkozó 15. cikkében foglalt általános szabályokat kell alkalmazni.

- 3.6.2. A vezető illetékes testületet értesíteni kell a nyilvántartásba vett szervezetekkel kapcsolatos panaszokról.

- 3.6.3. Minden illetékes testület felel a szervezet telephelyeivel kapcsolatos eljárásokért az adott tagállamban. Ha olyan eset fordul elő, amelyben a szervezetet fel kell függeszteni, vagy törölni kell az EMAS nyilvántartásból, a közreműködő illetékes testület egy nyilatkozat formájában tájékoztatja álláspontjáról a vezető illetékes testületet. Ez azt jelenti, hogy a nemzeti illetékes testület csak saját nemzeti telephelyeivel kapcsolatban adhat ki nyilatkozatot. Ha az említett nyilatkozat szerint egy nemzeti telephely nem vehető nyilvántartásba, a vezető illetékes testület – az EMAS rendelet 15. cikkében foglalt követelményeknek tiszteletben tartásával – megkezdi a törlési vagy felfüggesztési eljárást. A szervezet törlésére vagy felfüggesztésére vonatkozó végleges döntés meghozatala előtt a vezető illetékes testületnek tájékoztatnia kell a többi közreműködő illetékes testületet, hogy azok is megismerjék az egy vagy több illetékes testület által elrendelt felfüggesztés vagy törlés okait. A vezető illetékes testületnek továbbá tájékoztatnia kell a szervezet székhelyét vagy irányító központját a döntésről, illetve a javasolt törlés vagy felfüggesztés okairól. Ezután a vezető illetékes testület lehetővé teszi a szervezet számára, hogy eldönthesse, az egész szervezetet törölni kívánja-e az EMAS nyilvántartásból, vagy csak a vitatott telephelyeket kell törölni az egyesített nyilvántartásba vétel hatályából.

- 3.6.4. Az egyesített nyilvántartásba vételi eljárásban résztvevő nemzeti illetékes testületek közötti vitákat az illetékes testületek fórumában kell rendezni. A vezető illetékes testület és a szervezet közötti vitákat azon ország nemzeti jogszabályainak megfelelően kell rendezni, amelyben a vezető illetékes testület található. A szervezet és az egyes illetékes testületek közötti vitákat (pl. a jogszabályoknak az egyesített nyilvántartásba vételi eljárásban érintett nemzeti telephelyek általi betartása tekintetében) a szóban forgó tagállam alkalmazható nemzeti jogszabályai alapján kell rendezni. A vitákat az EMAS rendelet 15. cikkében foglalt követelményekkel összhangban kell rendezni.

- 3.6.5. Ha az illetékes testületek között felmerülő vitákat nem sikerül az illetékes testületek fórumán belül rendezni, a nyilvántartásba vételi eljárás alkalmadtán a vitatott telephelyek nélkül folytatható.

3.7. Nyelvi problémák

- 3.7.1. Az EMAS környezetvédelmi nyilatkozatot és más vonatkozó dokumentumot annak a tagállamnak a(z) egyik hivatalos nyelvén kell benyújtani, amelyben a vezető illetékes testület található (5. cikk (3) bekezdése). Ezenkívül, ha a szervezet az egyes telephelyek adatait tartalmazó egyesített környezetvédelmi nyilatkozatot nyújt be, ezeket az adatokat azon tagállamok (egyik) hivatalos nyelvén is be kell nyújtania, amelyben a telephelyek találhatók.

4. HARMADIK ORSZÁGOKBAN TELEPHELYEL RENDELKEZŐ SZERVEZETEK NYILVÁNTARTÁSBA VÉTELE – HARMADIK ORSZÁGOKBAN EGY VAGY TÖBB TELEPHELYEL RENDELKEZŐ SZERVEZETEK NYILVÁNTARTÁSBA VÉTELE (2. ESET)

A harmadik országokban telephellyel rendelkező szervezetek EMAS szerinti nyilvántartásba vétele egy vagy több harmadik országban működő szervezet EMAS rendszerben történő nyilvántartásba vételét jelenti. Az EMAS rendelet szerint a tagállamok szabadon döntenek el, hogy nemzeti illetékes testületük/testületeik biztosítja-e/biztosítják-e a harmadik országokban telephellyel rendelkező szervezetek nyilvántartásba vételét az EMAS rendelet 11. cikke (1) bekezdésével összhangban.

4.1. Alkalmazandó jogszabályok, a jogszabályok betartása harmadik országokban

- 4.1.1. A szervezeteknek minden esetben meg kell felelniük azon harmadik ország jogi előírásainak, amelyben az EMAS nyilvántartásba vételre kerülő telephelyek találhatók.

- 4.1.2. Az EMAS rendszer magas szintű célkitűzésének és hitelességének megőrzése érdekében kívánatos, hogy egy harmadik országban telephellyel rendelkező szervezet környezetvédelmi teljesítménye a lehető legnagyobb mértékben megközelítse azt a teljesítményt, amelyet az alkalmazható európai uniós és nemzeti jogszabályok az EU-n belüli szervezetek esetében előírnak. Ezért kívánatos, hogy az alkalmazható nemzeti környezetvédelmi előírásokra történő hivatkozás mellett a harmadik országban telephellyel rendelkező szervezet a kérelem benyújtásának helye szerinti tagállamban a hasonló szervezetekre alkalmazandó környezetvédelmi jogi előírásokra is hivatkozzon (az EMAS rendelet 4. cikkének (4) bekezdése). Az ebben szereplő környezetvédelmi előírásokat viszonyítási alapként kell használni, ha a szervezet esetleg további, magasabb teljesítménycélokat tűz ki, de ezek nem kötelező erejűek a szervezet jogi megfelelésének értékelése szempontjából.

- 4.1.3. Az EMAS rendelet IV. melléklete B. részének g) pontja értelmében a szervezetek környezetvédelmi nyilatkozatának tartalmaznia kell a környezettel kapcsolatos hatályos nemzeti jogi előírásokra történő hivatkozást.

- 4.1.4. A harmadik országokban található telephelyek esetében az EMAS rendelet 4. cikkének (4) bekezdésében említett írásos bizonyítéknak lehetőleg az alábbiakból kell állnia:

— a harmadik ország végrehajtó hatóságainak azon nyilatkozata, ideértve a szervezet esetében alkalmazható környezetvédelmi engedélyekkel kapcsolatos adatokat is, amelyek szerint semmi nem utal arra, hogy a szervezet ne teljesítene a jogszabályokat és/vagy hogy a társaság nem érintett végrehajtási eljárásokban, perekben vagy panaszrendezési eljárásokban,

— ezenkívül a környezetvédelmi nyilatkozatnak lehetőleg a harmadik ország nemzeti jogszabályai és a nyilvántartásba vételi kérelem helye szerinti tagállam jogszabályai közötti kereszthivatkozásokat összefoglaló táblázatokat is tartalmaznia kell a 4.1.2. pontnak megfelelően.

4.2. EMAS-akkreditáció és -engedélyezés az EU-n kívül

- 4.2.1. A tagállamok eldöntik, hogy biztosítják-e a harmadik országokban telephellyel rendelkező szervezetek nyilvántartásba vételét, vagy sem, saját eszközeiknek és működési eljárásaiknak megfelelően. Ebben az esetben a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy nemzeti akkreditáló testületeik vagy engedélyező testületeik biztosítsák az EMAS környezetvédelmi hitelesítőik akkreditálását vagy engedélyezését a harmadik országok szervezeteinek EMAS-hitelesítésére. Csak a „harmadik országokban telephellyel rendelkező szervezetek nyilvántartásba vételének” elvét elfogadó tagállamok jogosultak az EU-n kívüli országokban működő szervezetek nyilvántartásba vételére.

- 4.2.2. Ha a tagállam úgy dönt, hogy biztosítja a harmadik országokban telephellyel rendelkező szervezetek nyilvántartásba vételét az EMAS rendelet 3. cikke (3) bekezdésével összhangban, az adott tagállam általi nyilvántartásba vétel lehetősége a gyakorlatban az akkreditált hitelesítők rendelkezésre állásától függ. A lehetséges hitelesítőknek a harmadik országban telephellyel rendelkező szervezet nyilvántartásba vételét biztosító tagállamban, az adott harmadik országra, valamint az adott nyilvántartásba vételi eljárásban érintett gazdasági ágazat(ok)ra (a NACE-kódok alapján) kell akkreditálással rendelkezniük.

Pontosítás:

Ez azt jelenti, hogy harmadik országban a hitelesítést végző hitelesítőnek az adott harmadik országra akkreditálással kell rendelkeznie azon tagállam akkreditáló vagy engedélyező testületétől, amely a harmadik országból történő nyilvántartásba vételt biztosítja, valamint amelyben a szervezet a nyilvántartásba vételt kívánja elvégezni.

- 4.2.3. A hitelesítők által harmadik országokra megszerezhető akkreditálási okiratban vagy engedélyben fel kell tüntetni azokat az EU-n kívüli országokat, amelyekre az érvényes, mert a nyilvántartásba vétel engedélyezése így van összhangban az EMAS rendelet 22. cikke (2) bekezdésének rendelkezéseivel. A tagállamok feladata eldönteni, hogy minden EU-n kívüli országra külön akkreditálási okiratot kívánnak-e kibocsátani, vagy egy földrajzi melléklettel ellátott olyan általános akkreditálási okiratot, amelyben felsorolják azokat az országokat, amelyben a hitelesítési testületek működhetnek.

Pontosítás:

A 22. cikket („A harmadik országokban tevékenykedő környezetvédelmi hitelesítőkre vonatkozó kiegészítő előírások”) figyelembe véve megállapítható, hogy az EU-n kívüli országokra vonatkozó akkreditáció vagy engedélyezés csak az Európára vonatkozó akkreditáció vagy engedélyezés kiegészítését képezheti. Ez azt is jelenti, hogy a harmadik országra vonatkozó akkreditálás vagy engedélyezés egy bizonyos működési területre vonatkozó általános akkreditáció vagy engedélyezés és az azzal kapcsolatos előírásokat kiegészítő előírás alapján adható meg. Következésképpen a harmadik országra vonatkozó akkreditációnak vagy engedélyezésnek magába kell foglalnia az egyik tagállamra vonatkozó akkreditációt vagy engedélyezést, és egy bizonyos működési területre kell vonatkoznia.

Miután a tagállamok egyikeben akkreditálták vagy engedélyezték, a hitelesítőnek a rendelet 24. cikkével összhangban a többi tagállamban is jogában áll hitelesítési tevékenységeket folytatni.

4.3. Az illetékes testület feladatai

- 4.3.1. A több illetékes testülettel rendelkező tagállamnak meg kell határoznia, hogy a harmadik országokban telephellyel rendelkező szervezetek nyilvántartásba vételére vonatkozó kérelmeket melyik illetékes testülethez kell benyújtani; ennek azonosnak kell lennie az 5.3.1. ponttal összhangban kijelölt testülettel.
- 4.3.2. A kizárólag a harmadik országokban telephellyel rendelkező szervezetek nyilvántartásba vételére vonatkozó kérelem bármelyik, erre a célra kijelölt illetékes testülethez benyújtható azokban a tagállamokban, amelyek elegendő tesznek az alábbi feltételeknek:

- a) a tagállam biztosítja a harmadik országok szervezeteinek nyilvántartásba vételét;
- b) azokra a harmadik országokra, amelyekben a nyilvántartásba veendő telephelyek találhatóak, akkreditációval vagy engedéllyel rendelkező hitelesítők állnak rendelkezésre a hitelesítés elvégzéséhez, és az említett hitelesítők engedélye kiterjed a vonatkozó NACE-kódokra (más szóval: a hitelesítő kiválasztására vonatkozó döntés határozza meg a nyilvántartásba vevő tagállamot, és fordítva).

- 4.3.3. Az illetékes testületeknek össze kell hangolniuk tevékenységüket a tagállamaik akkreditáló vagy engedélyező testületeivel annak érdekében, hogy abban az esetben, ha a tagállamok biztosítják a harmadik országok szervezeteinek nyilvántartásba vételét, mind az illetékes testület, mind az akkreditáló vagy engedélyező testület összehangolt módon elláthassa feladatait.

4.4. Az akkreditált vagy engedélyezett környezetvédelmi hitelesítők feladatai

- 4.4.1. Az EMAS környezetvédelmi hitelesítőkre, akkreditálásukra vagy engedélyezésükre, illetve a hitelesítési folyamatra alkalmazható általános szabályokat az EMAS rendelet V. és VI. fejezete állapítja meg.
- 4.4.2. A harmadik országokban telephellyel rendelkező szervezetek nyilvántartásba vételét lehetővé tevő tagállamoknak speciális rendszert kell bevezetniük a hitelesítőknél a harmadik országokra vonatkozó akkreditálására vagy engedélyezésére. A hitelesítők akkreditálását vagy engedélyezését országok szerint adják meg, az általános akkreditáláson vagy engedélyen kívül, az ebben a részben foglalt előírásoknak megfelelően.
- 4.4.3. A hitelesítő(k)nek a szervezet nyilvántartásba veendő telephelyeivel kapcsolatos tevékenységei NACE-kódja esetében rendelkeznie/rendelkezniük kell akkreditálással vagy engedéllyel. A tevékenységek lehetséges széles köre miatt a szervezetek az általuk szükségesnek tartott számú hitelesítőt vehetnek igénybe. Tulajdonképpen nehézségbe ütközne, vagy akár lehetetlen volna egyetlen hitelesítőt kijelölni a nagy szervezetek összes tevékenységére. Ha a hitelesítő nem rendelkezik akkreditálással vagy engedéllyel az összes vonatkozó NACE-kódra, adott esetben eseti együttműködés alapján más akkreditált környezetvédelmi hitelesítőket is be kell vonni. A nyilvántartásba vételt kérelmező szervezet maga dönti el, hogy több akkreditált vagy engedéllyel rendelkező hitelesítőt kíván-e bevonni a folyamatba, figyelembe véve az EMAS rendelet 4. cikkét. Az olyan okoktól eltekintve, mint például a vonatkozó NACE-kódokra akkreditálással rendelkező hitelesítők hiánya, a szervezetek más okokból kifolyólag is igénybe vehetnek több hitelesítőt (pl. helyi tapasztalat, nyelvismeret, illetve az EMAS rendszerben történő hitelesítésnek egyéb előírások szerinti tanúsítással való kombinálása).
- 4.4.4. A közreműködő hitelesítőknél alá kell írniuk a 25. cikke (9) bekezdésében említett nyilatkozatot, valamint az EMAS környezetvédelmi nyilatkozatot. A közreműködő hitelesítők mindegyike felelősséggel tartozik a hitelesítés azon részéért/részeiért, amely(ek) saját szakterületéhez kötődik/kötődnek (és leginkább kapcsolódik/kapcsolódnak a NACE-kódokhoz). Az a gyakorlat, miszerint valamennyi hitelesítőnek ugyanazt a nyilatkozatot kell aláírnia, lehetővé teszi az illetékes testület számára, hogy az összes közreműködő hitelesítőt azonosítsa. Következésképpen az illetékes testület az akkreditáló vagy engedélyező testületeken keresztül ellenőrizheti, hogy az összes résztvevő hitelesítő teljesítette az EMAS rendelet 23. cikke (2) bekezdésében előírt előzetes bejelentési kötelezettségét. Továbbá az illetékes testület ellenőrizheti, hogy a közreműködő hitelesítők NACE-kódjai lefedik a szóban forgó szervezet kódjait.

- 4.4.5. Azoknak a hitelesítőknél, akik harmadik országokban kívánnak működni, speciális akkreditálást vagy engedélyt kell szerezniük a szóban forgó országra, az általános akkreditálás vagy engedély mellett, az EMAS rendeletben megállapított előírásoknak megfelelően. Ez azt jelenti, hogy rendelkezniük kell az alábbiakkal:
- a szervezet esetében alkalmazható NACE-kódokra vonatkozó speciális akkreditálás vagy engedély;
 - az akkreditáció vagy engedélyezés tárgyát képező harmadik ország környezetvédelmi törvényi, rendeleti vagy közigazgatási követelményeinek ismerete és megértése;
 - az akkreditáció vagy engedélyezés tárgyát képező harmadik ország hivatalos nyelvének ismerete és megértése.
- 4.4.6. A hitelesítőknél – a hitelesítési eljárás részeként – ellenőrizniük kell a szervezet esetében előírt környezetvédelmi engedélyeket vagy bármilyen más jellegű bizonyítékokat a telephely szerinti tagállamban működő jogi rendszerrel összhangban.
- 4.4.7. A harmadik országokban a hitelesítőknél – megszokott feladatain túl – mélyrehatóan ellenőriznie kell, hogy a nyilvántartásba veendő szervezet, valamint annak telephelyei megfelelnek-e a jogi követelményeknek. Ezért, kifejezetten figyelembe véve az EMAS rendelet 13. cikke (2) bekezdésének c) pontjában foglaltakat, a hitelesítőknél ellenőriznie kell, hogy semmi nem utal arra, hogy a szervezet ne teljesítene a vonatkozó környezetvédelmi jogi előírásokat. A hitelesítőknél fel kell használnia a végrehajtó hatóságok megállapításait, és ezért fel kell vennie a kapcsolatot az említett hatóságokkal, hogy részletes adatokat szerezhessen a jogszabályok betartására vonatkozóan. A hitelesítőknél meg kell bizonyosodnia arról, hogy a benyújtott tárgyi bizonyítékokat (például az illetékes végrehajtó hatóság írásbeli jelentése alapján) kielégítőnek tartja. Ha nem talál a megfelelés hiányára utaló bizonyítékot, erről nyilatkoznia kell a környezetvédelmi hitelesítő hitelesítési és érvényesítési tevékenységekre vonatkozó nyilatkozatában (az EMAS rendelet VII. melléklet). A hitelesítőknél alá kell írnia a szóban forgó nyilatkozatot. A hitelesítő köteles az EMAS rendelettel összhangban végzendő, megszokott ellenőrzési eljárásokkal ellenőrizni, hogy a szervezet teljesíti az EMAS rendeletben foglalt követelményeket. Annak biztosítása érdekében, hogy a harmadik országban telephelyek nyilvántartásba vétele az EU-ban működő hasonló telephelyekével azonos minőségi követelmények szerinti történik, a hitelesítő kockázatelemzést is végezhet.
- 4.4.8. Az EMAS rendelet 13. cikke (2) bekezdésének d) pontjával összhangban a hitelesítőknél ellenőriznie kell, hogy az érdekelt felek nem éltek panasszal, vagy a panaszt kedvezően orvosolták.
- 4.4.9. A harmadik országokban telephellyel rendelkező szervezetek nyilvántartásba vételét biztosító tagállamoknak intézkedéseket kell életbe léptetniük az akkreditálási eljárás megerősítéséhez annak biztosítása érdekében, hogy az adott harmadik országokra akkreditált hitelesítők megfelelően ismerik a szervezetnek a harmadik országban alkalmazható nemzeti jogszabályoknak való megfelelést ellenőrzését.
- 4.4.10. A harmadik országokban telephellyel rendelkező szervezetek nyilvántartásba vételét biztosító tagállamok olyan speciális lehetőségeket teremthetnek, amelyekkel megerősítik a jogszabályoknak való megfelelés ellenőrzését, illetve az EU-ban alkalmazotthoz hasonló nyilvántartásba vételi eljárást biztosíthatnak. A tagállamok elsősorban megállapodások (kétoldalú megállapodás, egyetértési megállapodás, stb.) kötésének lehetőségét biztosíthatják. Ezek a megállapodások olyan eljárásokat állapíthatnak meg, amelyek segítségével a harmadik ország végrehajtó hatósága és a tagállam közölhetik egymással a jogszabályoknak való megfelelést, illetve amelyek megállapítják, hogy milyen módon közölhetik a tagállam illetékes testületével az alkalmazható jogi előírások megszegését a kezdeti nyilvántartásba vétel megújítás és a következő megújítás közötti időszakban.
- 4.4.11. A környezetvédelmi hitelesítő minden egyes, harmadik országban végzendő hitelesítés vagy érvényesítés előtt legalább hat héttel tájékoztatja a szervezet nyilvántartásba vételi kérelmének vagy nyilvántartásba vételének helye szerinti tagállam akkreditáló vagy engedélyező testületét akkreditációjának vagy engedélyezésének részleteiről, valamint a hitelesítés vagy érvényesítés időpontjáról és helyéről. Erről a telephelyek nyilvántartásba vételének kérelmezése szerinti tagállam illetékes testületét is lehet értesíteni.
- 4.4.12. Ha a hitelesítő a nyilvántartásba vétel alkalmával a követelmények be nem tartását tárja fel, nem írhatja alá az EMAS környezetvédelmi nyilatkozatot, valamint az EMAS rendelet 25. cikkének (9) bekezdésében említett nyilatkozatot.
- 4.4.13. Ha a hitelesítő a nyilvántartás érvényességi ideje alatt vagy annak megújításakor a követelmények be nem tartását tárja fel, jelentést tehet az illetékes testületnek, miszerint a szóban forgó szervezet már nem tesz eleget az EMAS rendszer követelményeinek. A megújítás időpontjában a hitelesítő csak abban az esetben írhatja alá az EMAS rendelet 25. cikkének (9) bekezdésében említett nyilatkozatot, valamint a frissített EMAS környezetvédelmi nyilatkozatot, ha a szervezet bebizonyítja, hogy intézkedéseket hozott (pl. a végrehajtó hatóságokkal együttműködve) a jogszabályok betartása helyreállításának céljából. Ha a szervezet nem tudja bebizonyítani a hitelesítőknél, hogy megtett minden intézkedést a jogszabályok betartásának helyreállítása érdekében, a hitelesítő nem érvényesítheti a frissített nyilatkozatot, és nem írhatja alá az említett nyilatkozatot, valamint az EMAS környezetvédelmi nyilatkozatot.

4.5. A nyilvántartásba vételi eljárás

- 4.5.1. A szervezetnek az eljárás korai szakaszában kapcsolatba kell lépnie a hitelesítővel/hitelesítőkkal és az illetékes testülettel a nyilvántartásba vételhez szükséges dokumentumokkal kapcsolatos nyelvi problémák tisztázása érdekében, szem előtt tartva az EMAS rendelet 5. cikkének (3) bekezdését és IV. mellékletének D. részét.
- 4.5.2. A nyilvántartásba vételi kérelemnek az illetékes testülethez való megküldése előtt a szervezetnek tárgyi vagy írásos bizonyítékot kell szolgáltatnia a hitelesítőnek arról, hogy semmi nem utal arra, hogy a szervezet ne teljesítene a vonatkozó környezetvédelmi jogi előírásokat az útmutató 4.1.4. pontjának megfelelően.
- 4.5.3. Az EMAS-követelmények, különösen a rendelet II. mellékletben említett nyilvántartásba vételi eljárásra alkalmazható követelmények teljesítését, valamint az EMAS környezetvédelmi nyilatkozatnak az akkreditált vagy engedélyvel rendelkező hitelesítő általi érvényesítését követően, a szervezet nyilvántartásba vétele céljából megküldi a kérelmet, illetve a VI. és VII. mellékletben foglalt kapcsolódó dokumentumokat az illetékes testületnek.
- 4.5.4. Az illetékes testületnek ellenőriznie kell a kérelemben foglalt adatokat, és ennek céljából kommunikálnia kell az akkreditáló vagy engedélyező testülettel.
- 4.5.5. Az akkreditáló és engedélyező testület értékeli a környezetvédelmi hitelesítők szakmai hozzáértését az EMAS rendelet 20., 21. és 22. cikkében meghatározott elemek alapján. Ha az akkreditáló vagy engedélyező testület nem hagyja jóvá a hitelesítő szakmai alkalmasságát, a testület arra kötelezheti a hitelesítőt, hogy tartsa be a vonatkozó követelményeket, és tájékoztatja az illetékes testületet a problémáról. És fordítva: az illetékes testület köteles az akkreditáló vagy engedélyező testülettel közölni, legalább egy egyszerű üzenet formájában, hogy nyilvántartásba vételi kérelmet nyújtottak be hozzá, és hogy léteznek nyilvántartásba vételre kerülő, EU-n kívüli országokban működő telephelyek. Az ilyen tartalmú üzenet kézhezvételét követően az akkreditáló vagy engedélyező testületnek közölnie kell az illetékes testülettel a közreműködő hitelesítővel (hitelesítőkkal) kapcsolatos megállapításait. Ez megkönnyíti az illetékes testület által végzendő ellenőrzést, amely annak megállapítására irányul, hogy a nyilvántartásba vételi eljárásban közreműködő hitelesítő(k) a nyilvántartásba vételi folyamat által érintett összes NACE-kód esetében rendelkezik-e/rendelkeznek-e akkreditálással vagy engedéllyel. E minimális kommunikáció hiánya az illetékes testületek és az akkreditáló vagy engedélyező testületek között, illetve az illetékes testületek és a vezető illetékes testület között veszélyeztetheti a felügyeleti tevékenységeket.
- 4.5.6. A nyilvántartásba vételért felelős illetékes testület összehangolja a jogszabályoknak való megfelelés ellenőrzését a szervezet által a hitelesítő rendelkezésére bocsátott adatok alapján. A jogszabályoknak való megfelelés csak abban az esetben ellenőrizhető közvetlenül a harmadik ország végrehajtó hatóságaival, ha a tagállam különleges megállapodást kötött a harmadik országgal, amely olyan rendelkezéseket tartalmaz, amelyek lehetővé teszik, hogy a tagállam kapcsolatba lépjen a harmadik ország végrehajtó hatóságaival. Ha ilyen megállapodás nem létezik, az illetékes testületnek a hitelesítőre és/vagy a szervezetre kell támaszkodnia az alkalmazható jogi követelményeknek való megfelelést bizonyító tárgyi vagy írásos bizonyíték megszerzésében.

4.6. A nyilvántartás törlése, felfüggesztése

- 4.6.1. Az illetékes hatóságnak követnie kell az EMAS rendeletben a törlésre vagy felfüggesztésre megállapított általános szabályokat.
- 4.6.2. Az illetékes testületet értesíteni kell a nyilvántartásba vett szervezetekkel kapcsolatos panaszokról.
- 4.6.3. Annak a harmadik országban működő szervezetnek, amely az EMAS nyilvántartás megszerzését tervezi, és hajlandó elindítani a nyilvántartásba vételi eljárást, el kell fogadnia, hogy az illetékes testület felkérheti a hitelesítőt, hogy bármilyen döntés meghozatala előtt ellenőrizze azokat az okokat, amelyekért felfüggeszthetik vagy törölhetik abban a harmadik országban, ahol a telephelyek találhatóak. A szervezetnek együtt kell működnie, és válaszolnia kell a hitelesítőnek vagy az illetékes testületnek a felfüggesztés vagy törlés lehetséges okaival kapcsolatos kérdésekre. A szervezet köteles fedezni a hitelesítő által a helyzet tisztázásával kapcsolatban végzett munka költségeit.
- 4.6.4. Ha a nyilvántartásba vételért felelős tagállam és a harmadik ország között megállapodás jön létre, ennek olyan speciális rendelkezéseket kell tartalmaznia, amelyek biztosítják a jogi nyomon követést, valamint azt, hogy a harmadik ország végrehajtó hatóságai aktívan közlik a jogszabályok megszegését az illetékes testülettel.
- 4.6.5. A hitelesítő minden esetben felelősséggel tartozik a jogszabályoknak való megfelelés ellenőrzéséért, még abban az esetben is, ha létezik a fentiekben említetthez hasonló megállapodás. A megfelelés ellenőrzésének ki kell terjednie a nyilvántartás törléséhez vagy felfüggesztéséhez vezető lehetséges panaszokra és meg nem felelésekre.
- 4.6.6. Adatokért a harmadik országokban működő non-profit szervezetekhez lehet fordulni, illetve ezeket igénybe lehet venni. A hitelesítőnek minden esetben jelentenie kell az illetékes testületnek a hitelesítési eljárás folyamán nyert fontos adatokat.

4.7. Nyelvi problémák

- 4.7.1. Az EMAS környezetvédelmi nyilatkozatot és más vonatkozó dokumentumokat annak a tagállamnak (a(z) egyik) hivatalos nyelvén kell benyújtani, amelyben az illetékes testület található (5. cikk (3) bekezdése). Ezenkívül, ha a szervezet a különböző EU-n kívüli országokban működő telephelyek adatait tartalmazó egyesített környezetvédelmi nyilatkozatot nyújt be, ezeket az adatokat azon harmadik országok (egyik) hivatalos nyelvén is be kell nyújtania, amelyekben a telephelyek találhatóak.

5. GLOBÁLIS SZERVEZETI NYILVÁNTARTÁSBA VÉTEL – A TAGÁLLAMOKBAN ÉS HARMADIK ORSZÁGOKBAN TÖBB TELEPHELYEL RENDELKEZŐ SZERVEZET NYILVÁNTARTÁSBA VÉTELE (3. ESET)

Az EMAS globális szervezeti nyilvántartásba vétel az EU-n belüli vagy kívüli országokban több telephellyel rendelkező, az összes telephely vagy a telephelyek bizonyos részének ugyanazon nyilvántartásba vételét egy olyan tagállamban kérelmező szervezet nyilvántartásba vételét jelenti, amely biztosítja a harmadik országokban telephellyel rendelkező szervezetek nyilvántartásba vételét.

A tagállamokban, illetve a harmadik országokban működő telephelyek nyilvántartásba vétele összetett eljárás, amely a fentiekben leírt két eljárás, vagyis az európai uniós egyesített nyilvántartásba vételnek és a harmadik országban telephellyel rendelkező szervezet nyilvántartásba vételének kombinációját képezi. Ez a rész tisztázza az útmutató 3. és 4. részében leírtaktól eltérő vonatkozásokat.

5.1. Alkalmazandó jogszabályok, a jogszabályok betartása a tagállamokban és harmadik országokban

- 5.1.1. A szervezeteknek minden esetben meg kell felelniük az EMAS-ban nyilvántartásba vételre kerülő telephelyekre alkalmazható európai uniós és nemzeti jogi előírásoknak.

- 5.1.2. Az EMAS rendszer magas szintű célkitűzésének és hitelességének megőrzése érdekében kívánatos, hogy egy harmadik ország szervezetének környezetvédelmi teljesítménye a lehető legnagyobb mértékben megközelítse azt a teljesítményt, amelyet az alkalmazható európai uniós és nemzeti jogszabályok az EU-n belüli szervezetek esetében előírnak. Ezért kívánatos, hogy az alkalmazható nemzeti környezetvédelmi előírásokra történő hivatkozás mellett a harmadik országban telephellyel rendelkező szervezet a kérelem benyújtásának helye szerinti tagállamban a hasonló szervezetekre alkalmazandó környezetvédelmi jogi előírásokra is hivatkozzon (az EMAS rendelet 4. cikke (4) bekezdése). Az ebben szereplő környezetvédelmi előírásokat viszonyítási alapként kell használni, ha a szervezet esetleg további, magasabb teljesítménycélokat tűz ki, de ezek nem relevánsak a szervezet jogi megfelelésének értékelése szempontjából.

- 5.1.3. A harmadik országban található telephelyek esetében az EMAS rendelet 4. cikkének (4) bekezdésében említett írásos bizonyítéknak célszerű az alábbiakból állnia:

— a harmadik ország végrehajtó hatóságainak azon nyilatkozata, ideértve a szervezet esetében alkalmazható környezetvédelmi engedélyekkel kapcsolatos adatokat is, amelyek szerint semmi nem utal arra, hogy a szervezet ne teljesítene a jogszabályokat és/vagy hogy a társaság nem érintett végrehajtási eljárásokban, perekben vagy panaszrendezési eljárásokban;

— ezenkívül a környezetvédelmi nyilatkozatnak lehetőleg a harmadik ország nemzeti jogszabályai és a nyilvántartásba vételi kérelem helye szerinti tagállam jogszabályai közötti kereszthivatkozásokat összefoglaló táblázatokat is tartalmaznia kell az 5.1.2. pontnak megfelelően.

5.2. Akkreditáció és engedélyezés

- 5.2.1. A 4.2. pontban foglalt, a harmadik országok szervezeteinek EMAS-akkreditálására és engedélyezésére vonatkozó rendelkezések irányadóak.

5.3. Az illetékes testületek feladatai

- 5.3.1. A több illetékes testülettel rendelkező tagállamnak meg kell határoznia, hogy a globális szervezeti nyilvántartásba vételre vonatkozó kérelmeket melyik illetékes testülethez kell benyújtani; ennek azonosnak kell lennie a 4.3.1. ponttal összhangban kijelölt testülettel.

- 5.3.2. Az EU-n belüli és harmadik országokban telephelyekkel rendelkező szervezetek globális szervezeti nyilvántartásba vételre vonatkozó kérelme bármelyik, erre a célra kijelölt illetékes testülethez benyújtható azokban a tagállamokban, amelyek eleget tesznek az alábbi feltételeknek:

a) a tagállam biztosítja a harmadik országokban telephellyel rendelkező szervezetek nyilvántartásba vételét;

b) azokra a harmadik országokra, amelyekben a nyilvántartásba veendő telephelyek találhatóak, akkreditációval vagy engedéllyel rendelkező hitelesítők állnak rendelkezésre a hitelesítés elvégzéséhez, és az említett hitelesítők akkreditálása vagy engedélye kiterjed a vonatkozó NACE-kódokra.

- 5.3.3. Annak a tagállamnak a meghatározása, ahol majd az eljárásért felelős illetékes testület található, feltételek alapján történik az alábbi fontossági sorrend szerint:
1. ha a szervezet székhelye a harmadik országokban telephellyel rendelkező szervezetek nyilvántartásba vételét biztosító tagállamban található, a kérelmet az illető tagállam illetékes testületéhez kell benyújtani;
 2. ha a szervezet székhelye nem, de az irányító központja a harmadik országokban telephellyel rendelkező szervezetek nyilvántartásba vételét biztosító tagállamban található, a kérelmet az illető tagállam illetékes testületéhez kell benyújtani;
 3. ha a globális szervezeti nyilvántartásba vételt kérelmező szervezetnek sem a székhelye, sem az irányító központja nem található a harmadik országokban telephellyel rendelkező szervezetek nyilvántartásba vételét biztosító tagállamban, a szervezetnek „eseti” irányító központot kell létrehoznia a harmadik országokban telephellyel rendelkező szervezetek nyilvántartásba vételét biztosító tagállamok egyikében, és a kérelmet az illető tagállam illetékes testületéhez kell benyújtani.
- 5.3.4. Ha a kérelem több tagállamot is lefed, a 3.2. ponttal összhangban az illetékes testületek közötti összehangolási eljárást kell követni. Ezután a szóban forgó illetékes testület az európai uniós egyesített eljárás tekintetében vezető illetékes testületként jár el.
- 5.4. **Az akkreditált vagy engedélyezett környezetvédelmi hitelesítők feladatai**
- 5.4.1. Az EMAS környezetvédelmi hitelesítőkre, akkreditálásukra vagy engedélyezésükre, illetve a hitelesítési folyamatra alkalmazható általános szabályokat az EMAS rendelet V. és VI. fejezete állapítja meg.
- 5.4.2. A harmadik országokban telephellyel rendelkező szervezetek nyilvántartásba vételét lehetővé tevő tagállamoknak speciális rendszert kell bevezetniük a harmadik országokban működő hitelesítők akkreditálására vagy engedélyezésére. A hitelesítők akkreditálását vagy engedélyezését országok szerint adják meg, az általános akkreditáláson vagy engedélyen kívül, az ebben a részben foglalt előírásoknak megfelelően.
- 5.4.3. Több telephellyel és tevékenységgel rendelkező szervezet globális szervezeti nyilvántartásba vétele esetén a hitelesítő(k) akkreditálásának ki kell terjednie a szervezet valamennyi telephelyének és tevékenységének NACE-kódjára. A harmadik országbeli telephelyek esetében a hitelesítő(k)nek minden, a globális szervezeti nyilvántartásba vételben érintett harmadik országra és telephely NACE-kódjára akkreditációval vagy engedéllyel kell rendelkeznie/rendelkezniük abban a tagállamban, amelyben a szervezet a nyilvántartásba vétel kérelmezését tervezi. A tevékenységek lehetséges széles köre miatt a szervezetek az általuk szükségesnek tartott számú hitelesítőt vehetnek igénybe. Tulajdonképpen nehézségbe ütközne, vagy akár lehetetlen volna egyetlen hitelesítőt kijelölni a nagy szervezetek összes tevékenységére. Ha a hitelesítő nem rendelkezik akkreditálással vagy engedéllyel az összes vonatkozó NACE-kódra vagy országra, adott esetben eseti együttműködés alapján más akkreditált környezetvédelmi hitelesítőket is be kell vonni. A nyilvántartásba vételt kérelmező szervezet maga dönti el, hogy több akkreditált vagy engedéllyel rendelkező hitelesítőt kíván-e bevonni a folyamatba, figyelembe véve az EMAS rendelet 4. cikkét. Az olyan okoktól eltekintve, mint például a vonatkozó NACE-kódokra akkreditálással rendelkező hitelesítők hiánya, a szervezetek más okokból kifolyólag is igénybe vehetnek több hitelesítőt (pl. helyi tapasztalat, nyelvismeret, illetve az EMAS rendszerben történő hitelesítésnek egyéb előírások szerinti tanúsítással való kombinálása).
- 5.4.4. A közreműködő hitelesítőknél alá kell írniuk az EMAS rendelet 25. cikke (9) bekezdésében említett nyilatkozatot, valamint az EMAS környezetvédelmi nyilatkozatot. A közreműködő hitelesítők mindegyike felelősséggel tartozik a hitelesítés azon részéért/részeiért, amely(ek) saját szakterületéhez kötődik/kötődnek (és leginkább kapcsolódik/kapcsolódnak a NACE-kódokhoz). Az a gyakorlat, miszerint valamennyi hitelesítőnek ugyanazt a nyilatkozatot kell aláírnia, lehetővé teszi a vezető illetékes testület számára, hogy az összes közreműködő hitelesítőt azonosítsa. Következésképpen a vezető illetékes testület a közreműködő illetékes testületeken (akiknek viszont össze kell hangolniuk tevékenységüket az akkreditáló vagy engedélyező testületekkel) keresztül ellenőrizheti, hogy az összes résztvevő hitelesítő teljesítette-e az EMAS rendelet 23. cikke (2) bekezdésében előírt előzetes bejelentési kötelezettségét. Továbbá a vezető illetékes testület ellenőrizheti, hogy a közreműködő hitelesítők NACE-kódjai lefedik-e a szóban forgó szervezet kódjait.
- 5.4.5. Azoknak a hitelesítőknél, akik harmadik országokban kívánnak működni, speciális akkreditálást vagy engedélyt kell szerezniük a szóban forgó országra, az általános akkreditálás vagy engedély mellett, az EMAS rendeletben megállapított előírásoknak megfelelően. Ez azt jelenti, hogy rendelkezniük kell az alábbiakkal:
- a) a szóban forgó szervezet esetében alkalmazható NACE-kódokra vonatkozó speciális akkreditálás vagy engedély;
 - b) az akkreditáció vagy engedélyezés tárgyát képező harmadik ország környezetvédelmi törvényi, rendeleti vagy közigazgatási követelményeinek ismerete és megértése;
 - c) az akkreditáció vagy engedélyezés tárgyát képező harmadik ország hivatalos nyelvének ismerete és megértése.

- 5.4.6. A hitelesítőknél – a hitelesítési eljárás részeként – ellenőrizniük kell a szervezet esetében előírt környezetvédelmi engedélyeket vagy bármilyen más jellegű bizonyítékokat a telephely szerinti tagállamban működő jogi rendszerrel összhangban.
- 5.4.7. A harmadik országokban a hitelesítőnek – megszokott feladatain túl – mélyrehatóan ellenőriznie kell, hogy a nyilvántartásba veendő szervezet, valamint annak telephelyei megfelelnek-e a jogi követelményeknek. Ezért, kifejezetten figyelembe véve az EMAS rendelet 13. cikke (2) bekezdésének c) pontjában foglaltakat, a hitelesítőnek ellenőriznie kell, hogy semmi nem utal arra, hogy a szervezet ne teljesítene a vonatkozó környezetvédelmi jogi előírásokat. A hitelesítőnek fel kell használnia a végrehajtó hatóságok megállapításait, és ezért fel kell vennie a kapcsolatot az említett hatóságokkal, hogy részletes adatokat szerezhessen a jogszabályok betartására vonatkozóan. A hitelesítőnek meg kell bizonyosodnia arról, hogy a benyújtott tárgyi bizonyítékokat (például az illetékes végrehajtó hatóság írásbeli jelentése alapján) kielégítőnek tartja. Ha nem talál a megfelelés hiányára utaló bizonyítékot, erről nyilatkoznia kell a környezetvédelmi hitelesítő hitelesítési és érvényesítési tevékenységekre vonatkozó nyilatkozatában (az EMAS rendelet VII. melléklete). A hitelesítőnek alá kell írnia a szóban forgó nyilatkozatot. A hitelesítő köteles a megszokott ellenőrzési eljárásokkal ellenőrizni, hogy a szervezet teljesíti-e az EMAS rendeletben foglalt követelményeket. Annak biztosítása érdekében, hogy a harmadik országbeli és az EU-n belüli telephelyek nyilvántartásba vétele azonos minőségi követelmények szerint történjen, a hitelesítő kockázatelemzést is végezhet.
- 5.4.8. Az EMAS rendelet 13. cikke (2) bekezdésének d) pontjával összhangban a hitelesítőnek ellenőriznie kell, hogy az érdekelt felek nem éltek panasszal, vagy a panaszt kedvezően orvosolták.
- 5.4.9. A harmadik országokban telephellyel rendelkező szervezetek nyilvántartásba vételét (és így globális szervezeti nyilvántartást is) biztosító tagállamoknak intézkedéseket kell életbe léptetniük az akkreditációs eljárás megerősítéséhez annak biztosítása érdekében, hogy az adott harmadik országokra akkreditált hitelesítők kellően tisztában legyenek a szervezetnek a harmadik országban alkalmazható nemzeti jogszabályoknak való megfelelése ellenőrzésével.
- 5.4.10. A globális szervezeti nyilvántartásba vételt biztosító tagállamok olyan speciális lehetőségeket teremthetnek, amelyekkel megerősítik a jogszabályoknak való megfelelés ellenőrzését, illetve az EU-ban alkalmazotthoz hasonló nyilvántartásba vételi eljárást biztosíthatnak. A tagállamok elsősorban megállapodások (kétoldalú megállapodás, egyetértési megállapodás, stb.) megkötésének lehetőségét biztosíthatják. Ezek a megállapodások olyan eljárásokat állapíthatnak meg, amelyek segítségével az EU-n kívüli ország végrehajtó hatósága és a tagállam közölhetik egymással a jogszabályoknak való megfelelést, illetve amelyek megállapítják, hogy milyen módon közölhetik a tagállam illetékes testületével az alkalmazható jogi előírások megszegését a kezdeti nyilvántartásba vétel vagy megújítás és a következő megújítás közötti időszakban.
- 5.4.11. A környezetvédelmi hitelesítő minden egyes, harmadik országban végzendő hitelesítés vagy érvényesítés előtt legalább hat héttel tájékoztatja a szervezet nyilvántartásba vételi kérelmének vagy nyilvántartásba vételének helye szerinti tagállam akkreditáló vagy engedélyező testületét akkreditációjának vagy engedélyezésének részleteiről, valamint a hitelesítés vagy érvényesítés időpontjáról és helyéről. Ezenkívül a hitelesítő(k)nek értesítenie/értesíteniük kell az érintett telephelyek szerinti tagállamok akkreditáló vagy engedélyező testületeit az akkreditálásának vagy engedélyezésének részleteiről.
- 5.4.12. Ha a nyilvántartásba vétel alkalmával a követelmények be nem tartását tárja fel, a hitelesítő nem írhatja alá az EMAS környezetvédelmi nyilatkozatot, valamint az EMAS rendelet 25. cikke (9) bekezdésében említett nyilatkozatot.
- 5.4.13. Ha a nyilvántartás érvényességi ideje alatt vagy annak megújításakor a követelmények be nem tartását tárja fel, a hitelesítő jelentést tehet az illetékes testületnek, miszerint a szóban forgó szervezet már nem tesz eleget az EMAS rendszer követelményeinek. A megújítás időpontjában a hitelesítő csak abban az esetben írhatja alá az EMAS rendelet 25. cikke (9) bekezdésében említett nyilatkozatot, valamint a frissített EMAS környezetvédelmi nyilatkozatot, ha a szervezet bebizonyítja, hogy intézkedéseket hozott (pl. a végrehajtó hatóságokkal együttműködve) a jogszabályok betartása helyreállításának céljából. Ha a szervezet nem tudja bebizonyítani a hitelesítőnek, hogy megtett minden intézkedést a jogszabályok betartásának helyreállítása érdekében, a hitelesítő nem érvényesítheti a frissített nyilatkozatot, és nem írhatja alá az említett nyilatkozatot, valamint az EMAS környezetvédelmi nyilatkozatot.
- 5.5. **A nyilvántartásba vételi eljárás**
- 5.5.1. A szervezetnek az eljárás korai szakaszában kapcsolatba kell lépnie a hitelesítővel/hitelesítőkkal és az illetékes testülettel a nyilvántartásba vételhez szükséges dokumentumokkal kapcsolatos nyelvi problémák tisztázása érdekében, szem előtt tartva az EMAS rendelet 5. cikke (3) bekezdését és IV. mellékletének D. részét.
- 5.5.2. A szervezetnek tárgyi vagy írásos bizonyítékot kell szolgáltatnia a jogszabályoknak való megfelelésre vonatkozóan, az 5.1.3. pontnak megfelelően.
- 5.5.3. Az EMAS-követelmények, különösen a rendelet II. mellékletében említett nyilvántartásba vételi eljárásra alkalmazható követelmények teljesítését, valamint az EMAS környezetvédelmi nyilatkozatnak az akkreditált vagy engedéllyel rendelkező hitelesítő általi érvényesítését követően, a szervezet nyilvántartásba vétel céljából megküldi a kérelmet, illetve a VI. és VII. mellékletben foglalt kapcsolódó dokumentumokat a (vezető) illetékes testületnek.

- 5.5.4. A nyilvántartásba vételért felelős illetékes testület ellenőrzi a kérelemben foglalt adatokat, illetve ennek céljából kapcsolatba lép a nemzeti akkreditáló vagy engedélyező testülettel és adott esetben a többi érintett illetékes testülettel. Szükség esetén ebbe a kommunikációba a nyilvántartásba vételért felelős hitelesítőt is be lehet vonni. Ehhez hagyományos levelezés, e-mail vagy fax vehető igénybe, de a közlésekről írásos bizonyítékot kell készíteni.
- 5.5.5. Az érintett tagállamok akkreditáló és engedélyező testületei értékelik a környezetvédelmi hitelesítők szakmai hozzáértését az EMAS rendelet 20., 21. és 22. cikkében meghatározott elemek alapján. Ha az akkreditáló vagy engedélyező testület nem hagyja jóvá a hitelesítő szakmai alkalmasságát, a testület arra kötelezheti a hitelesítőt, hogy tartsa be a vonatkozó követelményeket, vagy tájékoztassa az illetékes testületet a problémáról. És fordítva: az illetékes testület köteles az akkreditáló vagy engedélyező testülettel közölni, legalább egy egyszerű üzenet formájában, hogy nyilvántartásba vételi kérelmet nyújtottak be hozzá, és hogy léteznek nyilvántartásba vételre kerülő telephelyek. Az ilyen tartalmú üzenet kézhezvételét követően az akkreditáló vagy engedélyező testületnek közölnie kell a közreműködő hitelesítővel/hitelesítőkkal kapcsolatos megállapításait a nemzeti illetékes testülettel. Az összes nemzeti illetékes testületnek viszont közölnie kell ezt a vezető illetékes testülettel. Ez megkönnyíti az illetékes testület és a vezető illetékes testület által végzendő ellenőrzést, amely annak megállapítására irányul, hogy a nyilvántartásba vételi eljárásban közreműködő hitelesítő(k) a nyilvántartásba vételi folyamat által érintett összes NACE-kód esetében rendelkezik-e/rendelkeznek-e akkreditálással vagy engedéllyel. E minimális kommunikáció hiánya az illetékes testületek és az akkreditáló vagy engedélyező testületek között, illetve az illetékes testületek és a vezető illetékes testület között veszélyeztetheti a felügyeleti tevékenységeket.
- 5.5.6. A nyilvántartásba vételért felelős illetékes testület összehangolja a jogszabályoknak való megfelelés ellenőrzését a szervezet által a hitelesítő rendelkezésére bocsátott adatok alapján. A jogszabályoknak való megfelelés csak abban az esetben ellenőrizhető közvetlenül a harmadik ország végrehajtó hatóságaival, ha a tagállam különleges megállapodást kötött a harmadik országgal, amely olyan rendelkezéseket tartalmaz, amelyek lehetővé teszik, hogy a tagállam kapcsolatba lépjen a harmadik ország végrehajtó hatóságaival. Ha ilyen megállapodás nem létezik, az illetékes testületnek a hitelesítőre és/vagy a szervezetre kell támaszkodnia az alkalmazható jogi követelményeknek való megfelelést bizonyító tárgyi vagy írásos bizonyíték megszerzésében.
- 5.5.7. Ha alkalmazható, a nyilvántartásba vétellel kapcsolatos döntés után a vezető illetékes testület tájékoztatja az érintett nemzeti illetékes testületeket, amelyek viszont tájékoztatják a megfelelő végrehajtó hatóságokat.
- 5.5.8. Ha a nyilvántartásba vételi eljárásban több illetékes testület vesz részt, a 3.4. pontban leírt díjakra vonatkozó feltételeket kell alkalmazni.
- 5.6. **A nyilvántartás törlése, felfüggesztése**
- 5.6.1. Az illetékes hatóságnak követnie kell az EMAS rendeletben a törlésre vagy felfüggesztésre megállapított általános szabályokat.
- 5.6.2. Az illetékes testületet értesíteni kell a nyilvántartásba vett szervezetekkel kapcsolatos panaszokról.
- 5.6.3. Annak a harmadik országokban működő szervezetnek, amely az EMAS nyilvántartás megszerzését tervezi, és hajlandó elindítani a nyilvántartásba vételi eljárást, el kell fogadnia, hogy az illetékes testület felkérheti a hitelesítőt, hogy bármilyen döntés meghozatala előtt ellenőrizze azokat az okokat, amelyekért felfüggeszthetik vagy törölhetik abban a harmadik országban, ahol a telephelyek találhatóak. A szervezetnek együtt kell működnie, és válaszolnia kell a hitelesítőnek vagy az illetékes testületnek a felfüggesztés vagy törlés lehetséges okaival kapcsolatos kérdésekre. A szervezet köteles fedezni a hitelesítő által a helyzet tisztázásával kapcsolatban végzett munka költségeit.
- 5.6.4. A hitelesítő minden esetben felelősséggel tartozik a jogszabályoknak való megfelelés ellenőrzéséért, még abban az esetben is, ha létezik a fentiekben említetthez hasonló megállapodás. A megfelelés ellenőrzésének ki kell terjednie a nyilvántartás törléséhez vagy felfüggesztéséhez vezető lehetséges panaszokra és meg nem felelésekre.
- 5.6.5. Adatokért a harmadik országokban működő non-profit szervezetekhez lehet fordulni, illetve ezeket igénybe lehet venni. A hitelesítőnek minden esetben jelentenie kell az illetékes testületnek a hitelesítési eljárás folyamán nyert fontos adatokat.
- 5.7. **Nyelvi problémák**
- 5.7.1. Az EMAS környezetvédelmi nyilatkozatot és más vonatkozó dokumentumokat annak a tagállamnak a(z) egyik) hivatalos nyelvén kell benyújtani, amelyben a vezető illetékes testület található (5. cikk (3) bekezdése). Ezenkívül, ha a szervezet az egyes telephelyek adatait tartalmazó egyesített környezetvédelmi nyilatkozatot nyújt be, ezeket az adatokat a telephelyek szerinti tagállamok (egyik) hivatalos nyelvén, illetve a harmadik országban található telephelyekre vonatkozó adatokat lehetőleg az adott harmadik ország (egyik) hivatalos nyelvén is be kell nyújtania.